

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 130017 20 Kž
Brčko, 04.06.2020. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Zijada Kadrić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog M.Đ. iz B., zbog krivičnog djela - Nepostupanje po zdravstvenim propisima za vrijeme epidemije iz člana 222. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i krivičnog djela - Prenošenje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 19/20-prečišćeni tekst -u daljem tekstu KZ Bd BiH), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 130017 20 Kps od 26.05.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj 04.06.2020. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnijeta protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 130017 20 Kps od 26.05.2020. godine.

Obrazloženje

Rješenjem sudije za prethodno saslušanje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 130017 20 Kps od 26.05.2020. godine (u daljem tekstu: rješenje suda), pod tačkom 1. potvrđena je optužnica Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj T18 o KT 0014301 20 od 05.05.2020. godine protiv osumnjičenog M.Đ., zbog krivičnog djela - Nepostupanje po zdravstvenim propisima za vrijeme epidemije iz člana 222. KZ Bd BiH, dok je pod tačkom 2. odbijeno potvrđivanje iste optužnice Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine protiv osumnjičenog M.Đ., a zbog krivičnog djela - Prenošenje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH.

Protiv navedenog rješenja, u dijelu pod tačkom 2. kojim je odbijeno potvrđivanje optužnice zbog krivičnog djela – Prenošenje zarazne bolesti iz

člana 221. stav 1. KZ Bd BiH, Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo) je u zakonskom roku podnijelo žalbu zbog povrede krivičnog zakona iz člana 298. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 34/13, 27/14 i 3/19-u daljem tekstu ZKP-a Bd BiH), te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. ZKP-a Bd BiH.

U žalbi Tužilaštvo ističe da razlozi suda ne opravdavaju donošenje pobijane odluke, jer sud pogrešno smatra da krivično djelo – Prenošnje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH može počinuti samo lice koje je nepostupajući po zdravstvenim propisima ili naredbama prouzrokovalo prenošenje zarazne bolesti na drugo lice, to jest da mora postojati uzročna veza između povrede važećeg propisa ili naredbe i prenošenja zarazne bolesti na drugo lice, a da Tužilaštvo nije pružilo dokaz da ta uzročna veza postoji, te je to bio razlog sudu da odbije potvrditi tačku 2. optužnice.

Tužilaštvo smatra da u radnjama osumnjičenog postoje sva bitna obilježja krivičnog djela Prenošnje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH, za koje je sud odbio potvrditi optužnicu, pa smatra da je pobijanim rješenjem sud povrijedio Krivični zakon po pitanju da li je djelo za koje se optuženi goni krivično djelo. Prvostepeni sud se nije bavio pitanjem bitnih obilježja predmetnog krivičnog djela, pa tako nije ni utvrdio koji su to propisi koji se primjenjuju kao blanketna dispozicija, a po kojima se nije postupalo od strane osumnjičenog, te da li je takvo postupanje osumnjičenog dovelo do opasnosti od širenja zarazne bolesti na druge osobe.

Radi razumijevanja činjenica bitnih za procjenu da li je djelo za koje se osumnjičeni goni krivično djelo, Tužilaštvo u žalbi iznosi propise, naredbe, rješenja, mjere, kao i njihov sadržaj, a koje je prethodno iznijelo i pod tačkom 2. optužnice, te ističe da se tih propisa, naredbi, mjera i rješenja osumnjičeni nije pridržavao, nego ih je kršio na način i u uslovima koji su opisani pod navedenom tačkom optužnice, to jest u uslovima epidemije zarazne bolesti Covid-19 izazvane virusom Sars-cov-2, dovodeći tako do opasnosti od širenja zarazne bolesti na druge osobe.

Tužilaštvo, za razliku od prvostepenog suda, smatra da je za krivičnu odgovornost osumnjičenog neophodno da je doveo do opasnosti od širenja zarazne bolesti, a ne i da je zaraza drugih osoba, to jest onih s kojima je bio u kontaktu, izvršena. Prvostepeni sud uopšte nije dao razloge koji se tiču prouzrokovanja širenja zarazne bolesti kako to propisuje član 221. stav 1. KZ Bd BiH. Kako se, po ocjeni Tužilaštva prvostepeni sud nije bavio činjenicama bitnim za utvrđenje postojanja elemenata predmetnog krivičnog djela, a niti je dao razloge o tome da li je osumnjičeni doveo do opasnosti od širenja zarazne bolesti, Tužilaštvo ocjenjuje da je žalba iz svih iznijetih razloga osnovana, pa predlaže da je Apelacioni sud Brčko distrikta BiH usvoji i prvostepeno rješenje u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da sam Apelacioni sud donese odluku u skladu sa zakonom.

Ovaj sud je shodno odredbama člana 306. u vezi sa članom 322. ZKP-a Bd BiH ispitao prvostepeno rješenje u onom dijelu u kojem se pobija žalbom Tužilaštva, pa je ocijenio da je žalba neosnovana iz slijedećih razloga:

Tačkom 2. optužnice, M.Đ. se sumnjiči da je: na dane 23. mart i 24. mart 2020. godine, u B.D. BiH, svjestan da je Odlukom Vlade Brčko distrikta BiH broj 02-000049/20 od 11.03.2020.godine, usljed naglog porasta oboljenja od zarazne bolesti neuobičajene po broju, vremenu, mjestu i zahvaćenom stanovništvu, proglašena ugroženost stanovnika B.D. BiH od epidemije zarazne bolesti COVID 19 izazvane virusom SARS-Cov-2, te Odlukom Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta 36-000071/20 od 15.03.2020. godine i 17.03.2020.godine naloženo da se svi državljani BiH sa mjestom prebivališta u B.D. BiH koji dolaze iz inostranstva stavljaju pod zdravstveni nadzor i izolaciju u trajanju od 14 dana, posljedično čemu je njemu Inspektorat Brčko distrikta BiH, na osnovu odredbe člana 6. stav (3) u vezi sa članom 44. stav (1) i (3) Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti Republike Srpske, prilikom prelaska graničnog prelaza B. i ulaska na područje B.D. BiH, Rješenjem broj UP-I-36-000126-51/20 od 23.marta 2020. godine, izrekao mjeru stavljanja pod zdravstveni nadzor i mjeru izolacije u trajanju od 14 dana u prostorijama porodičnog doma u mjestu P., i to počev od 23. marta 2020. godine, a sve u cilju kontrole eventualne pojave simptoma zaraženosti virusom SARS-Cov-2 i sprečavanja širenja zarazne bolesti, M.Đ., iako svjestan da je došao sa područja R.H. koja je zahvaćena virusom SARS-Cov-2 zbog čega je moguće i sam obolio od zarazne bolesti COVID-19, kao i naredbe da ne smije napuštati prijavljenu adresu boravka, u namjeri da postupi protivno odluci, napustio svoj porodični dom na dan 23. mart 2020. godine, te bez zaštitne maske i rukavica otišao u kuću M.M., koji je zbog kontakta sa M.Đ. stavljen pod zdravstveni nadzor, te dana 24. marta 2020. godine ponovno izašao iz svoje kuće, te došao do trgovinskog objekta B., gdje je uposlenica N.A., znajući da je M.Đ. određena mjera izolacije, spriječila njegov ulazak u unutrašnjost objekta, čime je doveo u opasnost od širenja zarazne bolesti na druge osobe, iz čega proizilazi da osumnjičeni nije postupio po nalogima kojima nadležno tijelo zdravstvene službe određuje druge mjere za suzbijanje ili sprečavanje zarazne bolesti kod ljudi, pa je zbog toga došlo do opasnosti od širenja zaraznih bolesti, te da je time počinio krivično djelo – Prenosjenje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH.

Prilikom potvrđivanja optužnice, sudija za prethodno saslušanje je u skladu sa odredbama člana 228. stav 3. ZKP-a Bd BiH, proučio obje tačke (tačku 1. i 2.) optužnice, i dokaze koje mu je dostavio tužilac, kako bi utvrdio postojanje osnovane sumnje da je osumnjičeni počinio krivična djela opisana pod navedenim tačkama optužnice. Tako je sudija utvrdio da postoji osnovana sumnja da je M.Đ. počinio radnje pod tačkom 1. optužnice koje su pravno okvalifikovane kao krivično djelo – Nepostupanje po

zdravstvenim propisima za vrijeme epidemije iz člana 222. KZ Bd BiH, pa je za to djelo rješenjem potvrdio optužnicu pod tačkom 1. rješenja, dok je za radnje opisane pod tačkom 2. optužnice za čije se počinjenje podignutom optužnicom sumnjiči M.Đ., koje su od strane Tužilaštva pravno okvalifikovane kao krivično djelo – Prenošnje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH, sud odbio potvrditi optužnicu, obrazlažući to činjenicom da Tužilaštvo sudu nije dostavio bilo kakav dokaz kojim bi se potvrdila osnovana sumnja da je M.Đ. obolio od bolesti Covid-19 izazvane virusom Sars-cov-2, a niti da je ne postupajući po zdravstvenim propisima ili naredbama koji su opisani u optužnici prouzrokovao prenošenje zarazne bolesti na drugo lice.

Po ocjeni ovog suda, opravdano prvostepeni sud nije potvrdio optužnicu za krivično djelo iz tačke 2. optužnice, to jest Prenošnje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH, a to zbog toga što nema dokaza da je M.Đ. u kritičnom vremenskom periodu, kada je stupao u kontakt sa građanima – M.M. i N.A., bio bolestan od zarazne bolesti Covid-19, izazvane virusom Sars-cov-2, odnosno da je bio nosilac virusa pomenute zarazne bolesti koji bi se mogao prenijeti, odnosno proširiti na građane prilikom kontakata.

Zbog samih radnji opisanih u optužnici, da nije postupao po zdravstvenim propisima ili naredbama nadležnih tijela zdravstvene službe, i da je stupajući u nedozvoljeni kontakt s građanima, ne postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni doveo do opasnosti od širenja zarazne bolesti Covid-19. Prema tome, kada ne postoji tvrdnja u optužnici, a niti dokaz da je M.Đ. bio zaražen virusom Covid-19, to ne postoji ni osnovana sumnja da je radnjama za koje se osumnjičeni tereti optužnicom, isti doveo do opasnosti od širenja zarazne bolesti Covid-19. Kako ne postoji osnovana sumnja da je ostvaren bitan element predmetnog krivičnog djela – Prenošnje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH, a to je, da je osumnjičeni radnjama opisanim pod tačkom 2. optužnice, doveo do opasnosti od širenja zarazne bolesti na ljude, to ne stoji žalbeni prigovor Tužilaštva da je pobijanim rješenjem povrijeđen Krivični zakon po pitanju postojanja krivičnog djela – Prenošnje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH.

Radnje opisane pod tačkom 2. optužnice koje se odnose na nepoštivanje odluka Vlade Brčko distrikta BiH, kako one kojom je proglašena ugroženost stanovništva B.D. BiH od epidemije zarazne bolesti Covid-19 izazvane virusom Sars-cov-2, zatim one kojom je naloženo da se svi državljani BiH sa mjestom prebivališta u B.D. BiH koji dolaze iz inostranstva stavljaju pod zdravstveni nadzor i izolaciju u trajanju od 14 dana, te rješenja Inspektorata Brčko distrikta BiH donijetog na osnovu zakona, kojim je Inspektorat izrekao M.Đ. mjeru stavljanja pod zdravstveni nadzor i mjeru izolacije u trajanju od 14 dana u prostorijama porodičnog doma u mjestu P.,, a koje osumnjičeni nije poštovao, kao i naredbu da ne smije napuštati porodični dom bez zaštitne maske i rukavica, koje osumnjičeni nije poštovao, nego je stupio u kontakt sa građanima M.M. i

N.A., za koje nema podataka da ih je osumnjičeni zarazio virusom pomenute zarazne bolesti, ne predstavljaju radnje kojima je osumnjičeni doveo do opasnosti od širenja zaraznih bolesti, tako da u njegovim radnjama nema tog bitnog obilježja krivičnog djela za koje se sumnjiči. Prema tome, prvostepeni sud je iz navedenih razloga pravilno postupio kada za navedeno krivično djelo nije potvrdio optužnicu, a u bitnom je dao razloge zbog čega smatra da nema uzročne veze između nepostupanja osumnjičenog po zdravstvenim propisima i naredbama i dovođenja u opasnost od širenja zarazne bolesti građana, jer objektivno u takvu opasnost osumnjičeni nije ni mogao dovesti građane s kojima je stupao u kontakt, ako nije bio zaražen virusom zarazne bolesti Covid-19, a činjenično se u optužnici ne tvrdi da je bio zaražen navedenim virusom, a niti za to postoje dokazi priloženi uz optužnicu. Osim toga, ni za građane M.M. i N.A. sa kojima je osumnjičeni stupao u bliski kontakt, nije utvrđeno, a niti to tvrdi optužnica da su se zbog kontakta s osumnjičenim, zarazili virusom, pa se ne može optužnicom iznositi tvrdnja da je osumnjičeni stupajući u bliski kontakt sa navedenim osobama doveo do opasnosti od širenja zarazne bolesti.

Radnje opisane pod tačkom 2. optužnice koje se odnose na nepoštivanje naloga i mjera nadležnog tijela zdravstvene službe, izuzimajući one kojima se ukazuje na nedokazanu tvrdnju Tužilaštva da je osumnjičeni M.Đ. doveo do širenja zarazne bolesti na druge osobe, su već opisane pod tačkom 1. optužnice i one ulaze u sastav krivičnog djela – Nepostupanje po zdravstvenim propisima za vrijeme epidemije iz člana 222. KZ Bd BiH, za koje radnje, koje ulaze u sastav pomenutog krivičnog djela je optužnica pod tačkom 1. rješenja suda potvrđena, tako da nije ni bilo mjesta da se izdvajaju pod tačku 2. optužnice tvoreći navodno krivično djelo Prenošenje zarazne bolesti iz člana 221. stav 1. KZ Bd BiH.

Kako je žalba Tužilaštva u pogledu prigovora povrede Krivičnog zakona, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u potpunosti neosnovana, to je ovaj sud donio rješenje kao u izreci, a na osnovu člana 321. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić